

DECLARACIÓ DE BARCELONA:

Pla d'Acció de la societat civil Euro-Mediterrània per a la prevenció de totes les formes d'extremisme violent

Barcelona, 30 de enero de 2017

OPEV

observatory to prevent
extremist violence

Autor:

La Declaració de Barcelona és el resultat d'un procés participatiu de 320 persones representant 172 organitzacions de 22 països. Els resultats del debat han estat elaborats per l'equip d'investigació de NOVACT en cooperació amb la Coordinació d'Organitzacions de Drets Humans del Maghreb (CMODH). La Declaració de Barcelona és la primera publicació de l'Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent, creat a Barcelona el passat 30 de gener de 2017.

Equip de Coordinació:

La Declaració de Barcelona ha comptat amb l'equip de coordinació a càrrec de: 1) liderar el procés d'identificació d'organitzacions Euro-mediterrànies clau amb experiència rellevant per a la prevenció de l'extremisme violent i 2) suggerir un primer esborrany de document com a base del debat durant el procés participatiu. L'equip de coordinació ha estat compost per organitzacions de construcció de pau i drets humans de prestigi. Les organitzacions de l'equip de coordinació són: Fundació Al Fanar, IDH Institut de Drets Humans de Catalunya, NOVACT International Institute for Nonviolent Action, PAX for Peace, SOS Racisme, UPP Un Ponte Per. From Maghreb: AMDH Association Marocaine des Droits Humaines, Association Mauritanienne des Droits Humaines, ASDHOM Association de Défense des Droits Humaines au Maroc, IMDH Instance Marocaine des Droits Humains, Forum Vérité et Justice, Free Sight Association, LADDH Ligue Algérienne de Défense des Droits Humaines, LMMDH Ligue Marocaine pour la Défense des Droits Humaines, LTDH Ligue Tunisienne des Droits Humaines. From Mashreq: ARDD Legal Aid, ISF Iraq Social Forum, PSCC People Struggle Coordination Committee, PPM Permanent Peace Movement, UKKSD Unabhängiges Komitee für Sozialentwicklung und selbstorganisierte Demokratie.

Suports

La declaració de Barcelona ha estat possible gràcies als suports i la participació de:

Amb el suport de:

Ajuntament
de Barcelona

Dipòsit Legal:

Aquest treball té llicència Creative common – Atribució No-Comercial-NoDerivativa 2.5 Espanya. Aquest informe pot ser copiat, distribuït, publicat, traduït i modificat amb fins no-comercials i la seva autoria reconeguda utilitzant el següent text: "Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent (OPEV), Declaració de Barcelona: Pla d'Acció de la societat civil Euro-mediterrània per prevenir totes les formes d'extremisme violent (2017)

Pla d'Acció de la societat civil Euro-
Mediterrània per a prevenir totes les formes
de extremism violento.

Barcelona, 30 de Enero de 2017

ÍNDEX DEL DOCUMENT:

I.	Introducció	7
II.	El rol de la societat civil en la prevenció del extremisme violent	8
III.	Actors, conceptes i definicions de treball	9
IV.	Impacte de l'extremisme violent a la regió euro-mediterrània	11
V.	Context i factors de l'extremisme violent	13
	A. Condicions i context estructural que condueixen a l'extremisme violent	13
	✓ Manca d'oportunitats socio-econòmiques	
	✓ Marginació i discriminació	
	✓ Repressió política, violacions de drets humans i estat de dret	
	✓ Conflictes prolongats i no resolts.	
	✓ Adoctrinament a presons	
	B. Processos d'adoctrinament	16
VI.	Una agenda per a l'acció	17
	✓ OBJECTIU 1: Seguiment dels factors i impacte de TOTES les formes d'extremisme violent	
	✓ OBJECTIU 2: Reforçar l'educació i resiliència a nivell local	
	✓ OBJECTIU 3: Reforçar la responsabilitat de protegir a les víctimes	
	✓ OBJECTIU 4: Assegurar la protecció dels drets humans en les lleis antiterroristes	
	✓ OBJECTIU 5: Promoure la justícia de gènere i exposar les especificitats de gènere	
	✓ OBJECTIU 6: Reforçar el rol dels i les joves com actors pel canvi	
	✓ OBJECTIU 7: Promoure els valors democràtics i protegir l'espai de la societat civil	
	✓ OBJECTIU 8: Generar narratives alternatives a les xarxes socials i als mitjans tradicionals	
	✓ OBJECTIU 9: Promoure l'adopció de Plans d'acció nacionals, regionals i locals	
	✓ OBJECTIU 10: Establir un Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent	

I. Introducció.

1. Al gener de 2017, més de 320 representants de 172 organitzacions de la societat civil i moviments socials de 22 països de la regió euro-mediterrània es van reunir a Barcelona per tal de discutir sobre la prevenció de l'extremisme violent. La conferència de Barcelona: "Towards a new paradigm: Preventing Violent Extremism" es va centrar en planificar una contribució constructiva de les organitzacions de la societat civil per prevenir l'extremisme violent tenint en compte les lliçons apreses durant les darreres dècades i els desafiaments que queden d'ara en endavant.

2. El següent "Pla d'acció de la societat civil per prevenir totes les formes d'extremisme violent" recull les principals conclusions de la conferència de Barcelona i ofereix una oportunitat real per a tots els actors de la comunitat euro-mediterrània per unir-se i harmonitzar les seves accions i perseguir enfocaments inclusius contra la divisió, la intolerància i l'odi. Aquest Pla d'acció representa un esforç sense precedents per reconciliar la visió de la societat civil de les ribes nord i sud de la mediterrània. Considerem que només una associació transnacional honesta pot ajudar-nos a establir una via efectiva cap a la prevenció de totes les formes d'extremisme violent.

3. Considerem que l'extremisme violent és un greuge als valors de la societat civil compromesa amb el manteniment d'una pau positiva, la promoció de veritables democràcies, la seguretat humana, el desenvolupament sostenible i la protecció dels drets humans. L'extremisme violent està minant la nostra humanitat a tota la regió euro-mediterrània. Els moviments extremistes estan distorsionant i explotant cínicament les creences religioses, les diferències ètniques i les ideologies polítiques per tal de guanyar poder polític i actuar contra els drets humans i les llibertats fonamentals. Els moviments fanàtics que estan estenen el racisme, l'ultra-nacionalisme i les ideologies d'extrema dreta estan guanyant popularitat i representació institucional.

4. Durant les passades dècades, els nostres governs de la regió euro-mediterrània han cercat una solució a l'extremisme violent en un conjunt de mesures antiterroristes basades exclusivament en la seguretat. Considerem que les estratègies antiterroristes centrades únicament en la seguretat no poden canalitzar els ressorts socials i emocionals de la radicalització violenta i, de fet, poden empitjorar les coses. En nom de la lluita contra el terrorisme, hem observat un ús extensiu del poder militar i l'adopció d'un arsenal legal repressiu que ha estat, no només extremament ineficient, sinó també responsable de dramàtiques violacions dels drets humans i un creixent patiment humà global. L'ansietat per donar respostes també ha provocat reaccions exagerades en termes de seguretat interior mentre que les nostres llibertats fonamentals i drets polítics i civils han estat

restringits, subjectes a una vigilància massiva i els nostres valors plurals i democràtics han estat limitats per un estat general d'emergència.

5. És necessari definir un nou enfoc, més exhaustiu i efectiu en front del creixement de l'extremisme violent. El Secretari General de les Nacions Unides va presentar recentment un Pla d'Acció per a la prevenció de l'extremisme violent a l'Assemblea General de les Nacions Unides. El Pla d'Acció de les Nacions Unides fa una crida a l'acció concertada per donar suport als esforços globals, nacionals i regionals en aquesta matèria.

6. Aquest pla d'acció té com a propòsit contribuir a aquest nou paradigma de finint un enfocament més exhaustiu i concret que identifiqui estratègies preventives i sistèmiques que tractin directament les causes i factors de l'extremisme violent. Tractem d'aprofitar l'idealisme, l'esperança, la creativitat i l'energia dels grups de la societat civil a tota la regió euro-mediterrània per generar una alternativa efectiva enfront de la radicalització violenta. Tots hem de fer front a l'extremisme violent. Estem disposats a contribuir-hi.

II. La societat civil i la prevenció de l'extremisme violent.

7. La societat civil representa un recurs infrautilitzat per fer front a l'extremisme violent. Podem oferir una visió positiva i no violenta del nostre futur plegats que pugui crear missatge alternatiu efectiu davant de les veus i grups que promouen la violència. La societat civil necessita ser recolzada, protegida i apoderada per fer una contribució constructiva i fer front a l'extremisme violent.

8. Hauríem d'estar tots d'acord en que en el moment que les autoritats de la seguretat necessiten respondre, és un fet que ja hem fracassat en el nostre desig d'existència pacífica. Quan l'estat imposa una resposta exclusivament de seguretat és perquè s'ha fracassat tractant els factors que ens duen a l'extremisme i a la violència. La societat civil és l'actor clau que posseeix la legitimitat, la capil·laritat i les capacitats per fomentar la resiliència comunitària en front del discurs de l'extremisme violent.

9. Som conscients de que diverses declaracions internacionals a tots els nivells han destacat el rol de la societat civil en una resposta integral i multidimensional a l'amenaça de l'extremisme violent. L'Assemblea General de les Nacions Unides en la seva resolució adoptant l'Estratègia Global de Nacions Unides contra el terrorisme, confirmà la determinació dels estats membres d' "encoratjar més a les organitzacions no governamentals i a la societat civil a implicar-se, com escaigui, en com millorar els esforços per implementar l'estratègia".

10. En el marc de l'OSCE, la Unió Africana, la Lliga Àrab, l'Organització Islàmica de Cooperació o la Unió Europea, d'entre d'altres, ha estat reconegut que és de vital importància implicar a la societat civil en trobar acords polítics comuns sobre conflictes i promoure els drets humans i la tolerància com a elements essencials en la prevenció de l'extremisme violent. Som conscients dels esforços en curs de les iniciatives europees, nord africanes i d'Orient Mitjà a nivell nacional i regional com també de les actuals polítiques, accions i plans locals en línia amb els principis de la prevenció de l'extremisme violent.

11. Estem convençuts de que la creació de societats obertes, equitatives, inclusives, socialment cohesionades i plurals, basades en el respecte total als drets humans i amb oportunitats econòmiques per tothom, representa l'alternativa més tangible i significativa a l'extremisme violent i l'estratègia més prometedora per reduir el seu atractiu. Considerem que la societat civil ha donat proves de la seva capacitat per a una àmplia mobilització i per crear demandes des de baix cap a dalt que fomenten una governabilitat receptiva.

III. Actors, conceptes i definicions de treball.

13. Reconeixem que la manca d'una definició universalment acceptada dels termes "radicalització", "extremisme violent", "discurs d'odi" o terrorisme tant a govern com a acadèmia és un desafiament per a tots aquells que volen establir mesures efectives per fer front a la violència i prevenir l'extremisme violent a les nostres societats. La manca de definicions clares és especialment preocupant quan considerem que els mitjans de comunicació de masses fan servir aquests termes diàriament de diverses maneres, amb definicions hegemòniques i captivadores que són potencialment incompatibles amb les normes i estàndards dels Drets Humans universals. Fins i tot més alarmant és la capacitat de l'estat de categoritzar grups o individus com a "terroristes" o "extremistes violents". Hi ha proves presents o històriques de que quan els estats manquen democràcia i estat de dret, la capacitat de l'estat pot ser utilitzada per estigmatitzar a defensors dels drets humans com a terroristes, enemics de l'estat o oponents polítics. Reconeixent aquesta situació el nostre objectiu és contribuir a proveir definicions de treball d'aquests conceptes per tal de que tinguem una base i enfocament comú.

14. El present pla d'acció considera el terme radicalització com a sinònim d'adoctrinament, un procés mitjançant el qual un individu, grup o estat, adopta de manera progressiva idees polítiques, socials o religioses extremes i aspiracions que rebutgen el status quo. El terme radicalització no implica necessàriament una connotació negativa. Els processos de radicalització pacífics existeixen i també poden aspirar a un rebuig del status quo; els

greuges individuals o col·lectius són canalitzats adoptant ideologies subversives que lluiten pel progrés democràtic i social. És important fer certes distincions entre els radicals, n'hi ha que només adopten idees radicals, i n'hi ha de radicals violents que són aquells que adopten ideologies violentes extremes. Existeixen múltiples vies que constitueixen un procés de radicalització que poden ser independents però que sovint es reforcen mútuament. L'adoctrinament, especialment dirigit per mitjans radicals, continua sent un dels més perillosos.

15. Entenem els extremism(s) violent(s) com a ideologies que aspiren a aconseguir poder polític optant per l'ús de mitjans violents per sobre de la persuasió. Les ideologies extremistes violentes estan basades en valors totalitaris, fanàtics, intolerants, patriarcals, antidemocràtics i antipluralistes. Les ideologies extremistes violentes poden ser adoptades per individus, grups, empreses o estats. Volem incloure a la nostra definició d'extremisme violent totes les ideologies que mantenen, generen o advoquen per violència estructural, cultural o directa. És rellevant destacar que cap societat, creença religiosa o visió del món és immune a l'extremisme violent; això inclou, d'entre d'altres, moviments de dreta o esquerra, o moviments ètnics, nacionalistes, de gènere, de classe o fonamentalismes religiosos. Entenem la violència generada per ideologies extremistes violentes en totes les seves dimensions: violència directa, cultural i estructural. Els principals actes de violència que interessin a aquest pla d'acció són els discursos i crims d'odi, el terrorisme i la violència estructural.

16. Considerem el discurs d'odi com la defensa d'aquesta basada en nacionalitat, raça o religió. El discurs de l'odi ataca a una persona o grup en base a atributs com el gènere, l'origen ètnic, la raça, la religió, la discapacitat o l'orientació sexual. El discurs d'odi ha de ser considerat com els processos de propaganda i adoctrinament dels moviments extremistes violents per legitimar les seves ideologies violentes. És particularment perillós quan es promogut des dels mitjans de comunicació o els funcionaris de l'estat.

17. Considerem els crims d'odi com actes criminals motivats per prejudicis que ocorren quan un criminal apunta a una víctima a causa de la seva percebuda pertinença a un determinat grup social: per sexe, grup ètnic, discapacitat, llengua, nacionalitat, religió o identitat de gènere.

18. Considerem violència estructural com actes de violència promoguts per institucions i estats que han adoptat ideologies extremistes violentes i imposen limitacions sobre grups de gent restringint que puguin assolir la qualitat de vida que d'una altra manera hagués estat possible. Aquestes limitacions poden ser polítiques, econòmiques, religioses, culturals o legals. La violència estructural genera violència no natural i morts provocades per l'estrès, la vergonya, la discriminació o la denigració que resulta d'un status inferior i la manca de dignitat.

19. Considerem terrorisme com un mètode que inspira ansietat a través d'accions violentes repetides fet servir per estats, individus o grups (semi)clandestins per raons polítiques, criminals o ideològiques mentre que, a diferència del assassinat, els objectius de la seva violència no són els seus principals objectius. Les víctimes humanes immediates són generalment escollides a l'atzar (objectius d'oportunitat) o selectivament (objectius representatius o simbòlics) d'una població objectiu i que serveixen com a generadors de missatge. Aquesta definició fou el resultat de la feina de Schmid i Jongman a "Political Terrorism. A new guide to Actors, Authors, Concepts, Data Bases, Theories and Literature", 1988.

IV. Impacte de l'Extremisme Violent a la Regió Euro-mediterrània.

20. L'extremisme violent mina els nostres esforços col·lectius pel manteniment de la pau i la seguretat humana, en el foment del desenvolupament sostenible, en la protecció dels drets humans, en la promoció de la democràcia i la justícia i en la resposta a crisis humanitàries i la provisió d'accés a serveis bàsics en la regió euro-mediterrània.

21. Vàries ideologies extremistes violentes estan presents a la regió generant un nivell excepcional de crims d'odi, discursos d'odi, activitat terrorista i violència estructural a tota la regió. Una absència general de cohesió social, manca de confiança en els governs i autoritats, violència política i la persistent presència de greuges col·lectius legítims i no resolts han alimentat una violència i polarització de nivells sense precedents des de la primera meitat del segle XX. Moviments populistes d'extrema dreta, racistes i islamòfobs estan pressionant als governs cap a la intolerància i l'odi. Les ideologies extremistes violentes, fanàtiques i fonamentalistes estan guanyant poder polític i radicalitzant a l'opinió pública de diferents països en contra dels drets humans i les llibertats fonamentals.

22. En termes de pau i seguretat, els grups extremistes violents estan contribuint significativament al cicle d'inseguretat i conflictes armats que afecta a la nostra regió. La regió mediterrània continua sent una de les més insegures del món degut a conflictes armats existents i alimentats pel tràfic d'armes, els estats fallits, les ocupacions militars, les dictadures o els governs repressius. Es posa en perill a la població civil, es mina enormement l'estabilitat nacional i regional, hi ha una exacerbada connexió amb el crim organitzat transnacional per incrementar els seus recursos i creixents ingressos del tràfic de persones. Per altra banda la necessitat de protegir als ciutadans tant d'actes humans intencionats com

no intencionats com també de riscos naturals i fallides tècniques ha esdevingut una faceta important en el discurs europeu de seguretat.

23. La despesa econòmica global en antiterrorisme és molt superior que la dedicada a la prevenció de conflictes, manteniment o construcció de la pau. En resposta a aquesta amenaça, l'extremisme violent ha provocat una desmesurada reacció entre els estats que han concebut l'acció per als seus propis fins propagandístics com també violacions dels drets humans sistemàtiques i privació de les llibertats fonamentals. És també molt preocupant degut al creixement dels discursos d'odi, la majoria perpetrats per moviments totalitaris que estan guanyant espai.

24. Tenint en compte els diferents components del desenvolupament sostenible, és important ser conscients de que l'extremisme violent no només priva a la gent de les seves llibertats sinó que també limita les seves oportunitats d'expandir les seves capacitats. Els actuals desafiaments del desenvolupament com ara les desigualtats, la pobresa o la pobre governança són exacerbats per l'extremisme violent (així com el desigual accés a la justícia) creant un cercle viciós que afecta particularment als grups marginats i pot afectar la cohesió social. En tant que no es pot provar que la pobresa tingui una relació causal directa amb el terrorisme, l'impacte de la violència extremista ha sorgit de manera més destacada per ciutadans de països en desenvolupament, fins i tot quan el reclutament i la radicalització cap a l'extremisme també succeeix en països desenvolupats.

25. La majoria de governs a la regió estan gastant cada cop quantitats més importants dels seus ingressos per afrontar les amenaces i conseqüències de l'extremisme violent extraient recursos d'altres activitats. La inversió en defensa i seguretat interior i altres mesures contra l'extremisme violent tenen efectes directes en diversos països en els que una notable assignació del pressupost ha estat destinada a aquest sector en perjudici d'altres activitats socio-econòmiques. La percepció d'inseguretat augmenta aquesta tendència.

26. No hi ha dubte de les sistemàtiques i massives violacions de drets humans comeses per grups extremistes violents a la regió euro-mediterrània des del dret a la vida com els drets a la llibertat i seguretat de la persona, la llibertat d'expressió associació i pensament i les de consciència i creença. Aquests grups també violen els drets de les dones i de les nenes incloent l'esclavisme sexual, els matrimonis forçats i la usurpació dels seus drets a l'educació i a la participació en la vida pública.

27. L'aplicació generalitzada de les mesures antiterroristes ha tingut un impacte perjudicial i profund en el gaudi dels drets humans. Criminalitzar o prohibir o sancionar conductes sense una definició clara és incompatible amb el principi de legalitat, precepte bàsic de l'estat de dret. Les iniciatives antiterroristes poden comprometre els drets humans i les llibertats fonamentals de la població, minar la feina dels defensors dels drets humans així

com la independència de la societat civil. Varis governs de la regió ja estan etiquetant de manera rutinària com a "terroristes" o "extremistes" a oponents polítics, periodistes o defensors dels drets humans.

28. En termes d'acció humanitària i accés als serveis bàsics, la regió s'enfronta a una situació en la que el número de refugiats i de persones desplaçades internament està en registres rècord. És una situació de la qual l'extremisme violent és un element que contribueix de manera significativa. La inacció en la implementació de polítiques d'asil en l'actual crisi migratòria a Europa s'ha agreujat degut a l'elecció de blindar les fronteres com a principal resposta dels estats.

V. Context i factors de l'extremisme violent.

29. A la passada dècada i mitja, hem presenciat enormes esforços de recerca sobre el context i factors de l'extremisme violent a la regió euro-mediterrània. Tanmateix, aquest pla d'acció considera que mentre que hi ha algunes tendències i característiques que es reconeixen, només hi ha unes poques àrees que han estat intensament estudiades mentre que d'altres han estat minimitzades o investigades pobrament. D'una banda, hem observat que molts dels esforços de recerca s'han centrat a entendre el context i els factors de radicalització d'individus i determinades comunitats, mentre que d'altres potencials perpetradors, com ara els estats, s'han deixat de banda. Els esforços de recerca han tingut principalment com a objectiu entendre un tipus particular d'extremisme, el jihadisme. D'altres, com els factors i context que condueixen a l'adopció d'ideologies violentes d'extrema dreta o islamòfobes, han estat majoritàriament descuidats. Considerem que aquesta via està reforçant un vincle preocupant entre l'extremisme violent i interpretacions particulars de l'Islam la qual cosa creiem que es un perillós error que podria fins i tot reforçar altres extremismes violents. És necessària més recerca, tant qualitativa com quantitativa, sobre tots els extremismes violents i tots els criminals presents a la regió euro-mediterrània.

30. La recerca qualitativa basada principalment en entrevistes a acadèmics, institucions, víctimes, criminals i professionals a la regió euro-mediterrània suggereix que es distingeixen dos principals categories de factors: "d'impuls", o les condicions que condueixen a l'extremisme violent, el context estructural del qual emergeix i les seves fonts econòmiques; i factors "de crida", o les motivacions i processos que juguen un rol clau en la transformació d'idees i greuges en accions extremistes violentes.

A. Condicions i context estructural que condueixen a l'extremisme violent.

31. Res no pot justificar l'extremisme violent, però cal reconèixer que no és alguna cosa que sorgeix del buit. Les evidències qualitatives disponibles apunten a la presència de certs factors recurrents, comuns entre una àmplia varietat de països de la regió euro-mediterrània que portarien, unes vegades aïllats i d'altres en combinació amb altres elements, a la radicalització i a l'extremisme violent.

Manca d'oportunitats socio-econòmiques

32. Durant les darreres dècades, la crisi sense precedents que assola la regió euro-mediterrània ha generat nivells de creixement baixos o negatius. Les polítiques econòmiques i socials neoliberals implementades pels governs regionals per donar resposta a la crisi econòmica han generat nivells extraordinaris de desigualtat a les dues ribes de la Mediterrània, agreujats pel fracàs generalitzat en la creació d'ocupació decent pels joves, la reducció de la pobresa i l'atur, el control de la corrupció, el control i l'explotació dels recursos naturals i la gestió de les relacions entre diferents comunitats d'acord a les seves obligacions respecte als drets humans. Els estats amb alts graus de desigualtat són més propensos a l'extremisme violent. Els ciutadans podrien considerar els pobres resultats de desenvolupament com a l'afirmació de la falta de legitimitat del govern fent menys efectives a les institucions de l'estat en la seva resposta a l'extremisme violent quan aquest sorgeix.

33. L'existència d'alts nivells de desigualtat ha generat baixos nivells de cohesió social i falta d'oportunitats culturals i socio-econòmiques i d'absència d'igualtat de gènere afectant particularment a classes socials i comunitats desafavorides. La manca d'accés a oportunitats de determinades classes socials o de determinades comunitats culturals genera alienació, l'allunyament de la gent d'alguns aspectes de la seva ciutadania i un terreny fèrtil per a la propaganda i les organitzacions extremistes violentes. Els actors estatals fomenten ells mateixos aquestes dinàmiques com podem observar a la construcció de guetos en diversos països europeus. A més a més, el rol de determinats mitjans de comunicació utilitzats per tota classe de criminals extremistes violents alimenta l'odi entre la població.

34. La manca d'oportunitats culturals i socio-econòmiques ha debilitat la resiliència de les nostres comunitats en front de la propaganda extremista i fomentat la desconfiança cap a

les institucions estatals. La creixent manca d'un contracte social sòlid entre governants i governats està alimentant les alternatives extremistes.

35. L'absència general d'oportunitats d'ocupació, especialment quant això afecta a determinades regions, pot fer de les organitzacions extremistes violentes una font atractiva de recursos.

36. L'extremisme violent té lloc amb més probabilitat a països amb rendiments socio-econòmics pobres com amb falta d'oportunitats per als joves o absència de confiança en el sistema electoral.

Marginació i discriminació.

37. Cap país de la regió euro-mediterrània és homogeni. És important subratllar que la diversitat en si mateixa no condueix o augmenta la vulnerabilitat d'un país a l'extremisme violent. El problema rau en la desigualtat en l'accés a oportunitats. La crisi ha agreujat les inseguretats. Els recursos escassos i la por a la necessitat comporten competició social pel benestar entre les comunitats més marginades i discriminades. Aquesta competició està agreujant sistemes de violència estructural i cultural previs en contra de determinades comunitats i classes socials. Quan un grup, sigui quin sigui el seu pes demogràfic, actua en monopoli en sectors econòmics o polítics en detriment d'altres grups, el potencial per tensions intercomunitàries, desigualtat de gènere, marginació, alienació i augment de la discriminació, es reflecteix en l'accés restringit als serveis públics i oportunitats d'ocupació i en obstruccions al desenvolupament regional i la llibertat de religió. Això, alhora, pot incitar a aquells que es senten privats de drets a abraçar l'extremisme violent com a vehicle per avançar cap als seus objectius.

Repressió política, violacions de drets humans i estat de dret.

38. L'extremisme violent tendeix a desenvolupar-se en un ambient caracteritzat pel terror polític. Quan una governança pobre es combina amb polítiques i pràctiques repressives que violen els drets humans i l'estat de dret, l'atractiu de l'extremisme violent té tendència a créixer. Les violacions del dret internacional de drets humans comeses en nom de la seguretat de l'estat poden facilitar l'extremisme violent marginant individus circumscipcions clau generant d'aquesta manera suports de la comunitat, simpatia i complicitat amb les accions dels extremistes violents. Els extremistes violents també busquen activament explotar la repressió de l'estat i altres greuges en la seva lluita contra l'estat. Així, els governs que exhibeixen respostes de seguretat repressives i de mà dura que

violèn l'estat de dret i els drets humans per vies com el perfilar determinada població, l'adopció de tècniques de vigilància intrusiva i l'extensió de declaracions d'estat d'emergència, tendeixen a generar més extremistes violents.

39. L'absència d'esforços adequats per part de l'estat per avançar en la realització dels drets econòmics, socials i culturals (fracassant en el compliment de les seves obligacions internacionals), exacerbada per la discriminació contra grups ètnics, nacionals, de gènere, religiosos o lingüístics d'entre d'altres i l'absència o limitació de l'espai democràtic, poden proveir d'oportunitats aprofitades pels extremistes violents. Les institucions estatals que no compleixen adequadament amb les seves obligacions internacionals per defensar aquests drets poden alimentar greuges i minar no només la seva pròpia efectivitat sinó també la cohesió i les normes socials.

40. Es necessita fer més atenció a la planificació d'estratègies de reintegració respectuoses amb els drets humans i de gènere i programes per aquells que han estat condemnats per delictes de terrorisme així com a terroristes que retornen de l'estranger.

Conflictes prolongats i no resolts. Manca de resolució i no transformació de conflictes estructurals.

41. La regió euro-mediterrània és una de les regions del món amb més conflictes prolongats i no resolts. L'absència de compromisos nacionals i internacionals ha generat situacions duradores amb un gran nombre de persones refugiades i desplaçades i poblacions senceres vivint sota ocupació militar o en un permanent estat de guerra durant molt anys. Aquestes situacions tendeixen a oferir un territori fèrtil per l'extremisme violent no només pel patiment i la falta de governança resultants del propi conflicte sinó també perquè aquest conflicte permeten als grups extremistes violents explotar greuges molt arrelats per obtenir suport, controlar territoris i recursos i controlar poblacions. S'han de prendre mesures urgents per resoldre aquests conflictes encallats. La resolució d'aquests conflictes reduirà significativament l'impacte de les narratives insidioses dels grups extremistes violents. Quan fracassa la prevenció, la nostra millor estratègia per assegurar una pau sostenible i fer front a l'extremisme violent requereix de solucions polítiques inclusives i de rendició de comptes.

Adoctrinament a presons.

42. La recerca mostra com un tracte dur a les infraestructures de detenció pot jugar un paper preocupant i poderós en el reclutament de molts individus que s'han unit a grups

violents extremistes i organitzacions terroristes. Som conscients de que diverses iniciatives s'han dut a terme per prevenir la radicalització en presons i centres de detenció. Alhora que donem la benvinguda a aquests esforços, és important assenyalar que els principals esforços han de dirigir-se a la millora de les condicions de les presons i la lluita contra els tractaments inhumans dels reclusos. S'han de posar en marxa salvaguardes per prevenir la difusió de les ideologies extremistes a altres presoners mentre que es garanteix la protecció concebuda per la legislació internacional a les persones privades de llibertat, incloent el respecte a les normes i estàndards internacionals sobre el confinament en solitari.

B. Processos d'adoctrinament.

43. Malgrat que les condicions que condueixen a l'extremisme violent afecten a poblacions senceres, només un petit grup d'individus són adoctrinats i abracen la violència. Tant motivacions individuals complexes com l'agència humana juguen un rol clau en explotar aquestes condicions i transformar idees i greuges en acció violenta.

44. Les condicions mencionades a dalt i el context estructural descrit generen alienació i allunyament entre ciutadans i, d'aquesta manera, un terreny fèrtil per a les organitzacions extremistes violentes. Es necessita un determinat context social que ofereixi una determinada forma d'organització i direcció per generar processos d'adoctrinament.

45. El context social sovint s'estableix a través de la intervenció de propaganda i el discurs d'odi pot ser promogut per l'estat, líders carismàtics, moviments polítics i a través de xarxes familiars i socials informals. Mentre que pot ser difícil unir-se a organitzacions terroristes si no es coneix a un dels seus membres, sovint es fa difícil fer front a l'arena pública a les ideologies que promouen l'extremisme violent. Les xarxes socials i fins i tot els mitjans de comunicació de masses poden donar suport i disseminar obertament la propaganda extremista violenta a través d'estratègies de discursos d'odi.

46. Els individus amb risc de ser reclutats per l'extremisme violent sovint es senten incapaços de resoldre les seves disputes pacíficament i troben difícil d'abraçar la diversitat (degut a una cultura de violència i intolerància); han experimentat o temut abús per par de les institucions de la societat que tenen el monopoli de la violència i detenció. Perceben que la desigualtat social afavoreix a determinats grups que a més a més es beneficien d'impunitat. També senten falta d'oportunitats en termes d'educació, recolzament i ingressos. No tots els individus amb greuges semblants abracen la violència. Tanmateix, la combinació i magnitud dels greuges combinats amb experiències personals i la influència de narratives extremistes violentes poden atraure o empènyer a individus a abraçar la violència com a mitjà legítim de reparació.

47. Els joves poden experimentar crisis d'identitat i recerques de sentit que no tenen resultats positius il·lustrats per l'exclusió o alienació dels processos i institucions tradicionals de la presa de decisions i les marcades desigualtats sòcio-econòmiques, d'ocupació, ingressos, habitatge i accés als serveis socials bàsics. El radicalisme juvenil pot ser, i sovint ha estat, una força crítica per un canvi social de progrés. La radicalització (com a fenomen juvenil) també té a veure amb una recerca d'identitat, pertinença i reconeixement.

VI. Una Agenda per a l'Acció.

48. Aquest pla d'acció té com a objectiu establir una agenda d'acció de la societat civil euro-mediterrània per a la prevenció de l'extremisme violent. Mentre que entenem que les forces de seguretat han de tenir un rol equilibrat en la lluita contra la violència extremista, aquest pla d'acció vol expressar que el rol de les forces militars i de seguretat en la prevenció de l'extremisme violent pot ser altament contraproduent i és essencial equilibrar els actuals esforços antiterroristes donant un paper rellevant i principal a la societat civil. El rol de la societat civil ha de ser acceptat, promogut, protegit, finançat i encoratjat.

49. Estem determinats a promoure una agenda d'acció tan àgil i d'ampli abast com el propi problema. Reconeixem que les nostres dimensions regionals i transnacionals, basades en una associació real i honesta, és un dels nostres principals valors afegits per fer una contribució rellevant a les nostres societats. Com que l'extremisme violent no respecta les fronteres, l'acció nacional i global ha de ser complementada per una millor cooperació regional.

50. Volem reforçar el missatge del Secretari General de les Nacions Unides que crida a l'adopció de Plans Nacionals concertats d'Acció per a la Prevenció de l'Extremisme Violent. Els esforços nacionals han d'incloure processos participatius donant una veu clau i rellevant a organitzacions independents de la societat civil. Les següents 92 propostes han de ser enteses com a una contribució regional per alinear els esforços de la societat civil de tota la regió contribuent a l'adopció de plans nacionals d'acció.

OBJECTIU 1: Seguiment dels factors i impacte de TOTES les formes d'extremisme violent.

51. Reforçar tots els sistemes de vigilància i control de totes les formes d'extremisme violent en la regió euro-mediterrània amb especial atenció al discurs d'odi en els mitjans tradicionals i les autoritats.

52. Seguir i dur a terme una revisió crítica de totes les pràctiques, estratègies, polítiques i legislacions nacionals l'objectiu de les quals sigui la prevenció i la lluita contra l'extremisme violent per determinar si estan fermament assentades en el respecte a la legislació internacional humanitària, els drets humans i l'estat de dret.

53. Promoure acords amb l'acadèmia i think-tanks per fomentar la recerca crítica sobre els factors i les causes que condueixen a tots els extremismes violents.

54. Cooperar i reforçar les iniciatives dirigides a recopilar dades sobre discriminació, crims d'odi, discursos d'odi, violències estructural i cultural i terrorisme.

55. Fer un seguiment dels autors i l'evolució dels crims d'odi en les xarxes socials desenvolupant anàlisis de Big Data i eines de seguiment.

56. Desenvolupar sistemes de seguiment per identificar les bones pràctiques i les lliçons apreses en la prevenció de l'extremisme violent. Garantir un sistema per informar als actors clau de la societat civil de tota la regió sobre les principals lliçons apreses.

57. Explorar i intercedir per trobar oportunitats per tal d'introduir mecanismes d'alerta preventiva i resposta ràpida per prevenir la violència a més de mecanismes alternatius de resolució de disputes com el diàleg, la negociació, la mediació, la conciliació, l'arbitratge o la justícia reparadora per resoldre conflictes i aconseguir una pau duradora.

OBJECTIU 2: Reforçar l'educació i resiliència a nivell local.

58. Desenvolupar estratègies participatives per prevenir el sorgiment d'extremisme violents, protegir a la població del reclutament i de l'amenaça dels extremismes violents i donar suport a mesures de construcció de confiança a nivell local proveint de les plataformes apropiades per al diàleg i la identificació primerenca de greuges.

59. Reforçar les capacitats locals per a la prevenció dels extremismes violents i la resiliència comunitària a l'extremisme violent. Per identificar, gestionar i rendibilitzar les necessàries associacions locals per prevenir l'extremisme violent, les organitzacions de la societat civil (OSC) han d'analitzar els contextos locals per entendre'ls, dur a terme processos de construcció de confiança amb els socis i el desenvolupament de capacitats d'estructures endògenes.

60. Sensibilitzar a les institucions religioses, culturals i educatives sobre el rol negatiu dels terroristes i els seus partidaris. Per fer-ho, si escau, prendre les mesures apropiades en contra de totes les formes d'intolerància i discriminació basades en la fe o la religió.

61. Involucrar a líders locals per proveir una plataforma de diàleg inter i intra comunitari i discussions que promoguin la tolerància i enteniment entre la població i que donin veu al

seu rebuig de les doctrines violentes fent èmfasi en els valors pacífics i humanitaris inherents a les seves creences.

62. Dissenyar i implementar campanyes de sensibilització per informar a les comunitats sobre les diverses manifestacions de l'extremisme violent i el seu impacte negatiu.

63. Promoure un espai lliure i independent per a la societat civil que denunciï la disminució de l'espai per a l'expressió lliure i la por a ser etiquetats com a una amenaça de seguretat o un "extremista".

64. Promoure xarxes anti-rumor per fer front a l'odi i la intolerància i reforçar la resiliència local en front del missatge de l'extremisme violent.

65. Promoure l'educació en la diversitat i integrar els valors compartits i el terreny comú per a la cohesió social.

66. Dissenyar i implementar cursos dirigits a advocats que tractin amb víctimes de l'extremisme violent.

67. Dissenyar i implementar cursos dirigits a periodistes que informen sobre moviments extremistes violents i el seu impacte.

68. Proporcionar formació sobre drets humans a les forces de seguretat, a agents de la llei i a tots aquells involucrats en l'administració de justícia pel que fa als drets humans dintre del context de mesures adoptades per prevenir l'extremisme violent en tots els seus aspectes.

69. Instar als individus a abandonar els grups extremistes violents desenvolupant programes que prioritzin oferir-los oportunitats econòmiques i educatives d'acord amb les necessitats del conjunt de la població civil.

OBJECTIU 3: Reforçar la responsabilitat de protegir a les víctimes.

70. Promoure un marc integrat per fer front a l'extremisme violent per tots els mitjans pacífics i no violents. Prevenir totes les formes d'extremisme violent requereix la resolució i prevenció de conflictes, desenvolupament inclusiu, respecte pels estàndards de drets humans i reforma democràtica.

71. Recolzar i apoderar a les víctimes de l'extremisme violent promovent formació legal i campanyes de sensibilització sobre els seus drets.

72. Recolzar i integrar el missatge de les víctimes dels crims i discursos d'odi promovent un missatge de tolerància i enteniment mutu. Les víctimes poden ser el principal actor de canvi.

73. Fomentar l'ús de la litigació estratègica com a mitjà de protecció i garantia contra la discriminació, el discurs d'odi, els crims d'odi, el terrorisme i la violència estructural.
74. Assegurar programes dirigits a protegir a qui protegeix com actors clau del canvi social que es necessita per prevenir l'extremisme violent.
75. Oferir serveis de suport legal, psicològics i mèdics en comunitats d'acollida a les víctimes dels extremismos violents incloent de crims sexuals o basats en gènere.

OBJECTIU 4: Assegurar la protecció dels drets humans en les lleis antiterroristes.

76. Vigilar i denunciar totes les polítiques per enfrontar-se a l'extremisme violent i el terrorisme que limitin els drets humans i les llibertats civils dels individus, per exemple, en forma de legislacions nacionals antiterroristes o polítiques d'asil i migració punitives o insensibles.
77. Advocar per la supressió de mesures antiterroristes que inverteixin en iniciatives "pre-crim" permetent a les forces de seguretat perseguir accions amb relacions molt tènues amb un comportament real.
78. Vigilar i advocar per la rendició de comptes de grans violacions de la legislació internacional de drets humans i la llei internacional humanitària. Els mecanismes de rendició de comptes han de tenir una perspectiva de gènere rellevant per complir amb el seu mandat.
79. Promoure campanyes de sensibilització per fer front a la nova normalitat: lleis i mesures d'emergència. Assegurar-se de que un nou ventall estandarditzat de mesures invasives no es convertirà en una nova i acceptada normalitat.
80. Promoure una regulació internacional de les empreses militars i de seguretat privades que estan privatitzant la seguretat i la guerra.
81. Qüestionar públicament les lleis que permeten la vigilància massiva indiscriminadament donant poders invasius als serveis de seguretat i intel·ligència.
82. Assegurar-se de que totes les persones, incloent aquelles acusades de "precrims", tindran la possibilitat de defensar-se adequadament.
83. Vigilar i advocar contra les violacions dels drets humans causades per la implementació de legislació antiterrorista i informes paral·lels als comitès dels tractats.
84. Assegurar que una declaració de l'estat d'excepció (com una de les principals respostes de seguretat interior per lluitar contra el terrorisme) es limiti estrictament als requisits de la legislació internacional, no tingui impacte en els drets no derogables, sigui tractada com a

excepcional, sigui clara i accessible a través d'una llei i defensi el principi de no discriminació en la operativa de totes les mesures d'emergència.

85. Protegir als defensors dels drets humans i a altres actors de la societat civil que estan lluitant i treballant per la justícia, la dignitat i el canvi social en les seves societats.

86. Assistir i protegir als defensors dels drets humans que documenten tota classe de violacions de drets humans, incloent aquells compromesos pels actors estatals amb el propòsit de prevenir l'adoctrinament.

OBJECTIU 5: Promoure la justícia de gènere i exposar les especificitats de gènere.

87. Integrar perspectives de gènere en els esforços per prevenir totes les formes d'extremisme violent d'acord a la resolució 1325 de l'ONU. L'anàlisi de gènere en les decisions i intervencions relacionades amb la seguretat és necessari per reconèixer noves dimensions de l'extremisme violent i com prevenir-lo.

88. Construir la capacitat de les dones i dels seus grups de la societat civil d'involucrar-se en els esforços de prevenció i resposta relacionats amb l'extremisme violent.

89. Dur a terme una recerca i política més rigoroses sobre les dones participant en grups armats no només en organitzacions terroristes.

90. Advocar per la inclusió de representació de dones en la planificació i presa de decisions en els processos institucionals i governamentals.

91. Donar suport i enfortir a les organitzacions i xarxes de dones existents per jugar el seu paper de construcció de pau i reconciliació en mecanismes i institucions formals a tots els nivells de presa de decisions.

92. Exposar com afecten els extremismes violents a les ciutadanes i ciutadans d'acord a la seva identitat de gènere i orientació sexual i promoure el pensament crític sobre el rol de la prevenció.

93. Enfortir la interacció amb organitzacions de la societat civil de dones considerant el seu impacte després d'intervencions de seguretat i millorar la presència de seguretat a nivell comunitari.

94. Garantir que les dones (i altres grups infra-representats) siguin inclosos en l'aplicació de la llei nacional i les agències de seguretat com a part del marc de prevenció de l'extremisme violent. És important millorar el seu esperit crític en tota estratègia no violenta.

95. Advocar per la implementació de mecanismes de protecció per a les comunitats diana vulnerables, incloent a joves i dones, per evitar que abracin l'extremisme violent (a vegades sota una doble discriminació: de gènere i per la situació de conflicte).

OBJECTIU 6: Reforçar el rol dels i les joves com actors pel canvi.

96. Promoure la inclusió d'organitzacions educatives i juvenils en l'elaboració, seguiment i control de la prevenció de l'extremisme violent.

97. Millorar la participació de la població jove dissenyant i disseminant narratives alternatives per prevenir l'extremisme violent. Aportar noves evidències sobre la contribució de la gent jove com a models a seguir en la prevenció de la violència, el conflicte i l'extremisme violent i recolzar i promoure noves narratives positives sobre el rol de la gent jove en la prevenció de l'extremisme violent.

98. Contribuir al desenvolupament socio-econòmic de les persones joves amb opcions addicionals de carrera fomentant la cultura emprenedora i oferint educació d'emprenedoria facilitant les cerques d'ocupació i promulgant normatives.

99. Advocar per la inclusió de representació i participació dels joves en l'espai polític a través de programes d'educació sense discriminació, especialment en la planificació i presa de decisions en processos institucionals i governamentals. És important incloure a tota la població jove possible: locals i immigrants.

100. Implantar programes d'educació que promoguin la justícia global, les habilitats no formals i el pensament crític i la tolerància i el respecte a la diversitat per promoure la pau i els valors no violents.

101. Explorar els mitjans per introduir l'educació cívica i pacífica en el currículum escolar, els llibres de text, els materials d'ensenyament i formacions i sensibilitzacions per a professors.

102. Promoure el diàleg entre pares, joves i adults i assistir als pares en comportaments no habituals dels seus fills per poder reaccionar a temps.

103. Facilitar la desvinculació dels i les joves dels grups violents. Treballar amb la població jove que s'ha unit a grups extremistes violents per canalitzar els seus anhels de canvi en activitats i enfocaments inclusius, no violents i constructius. Incloure programes de prevenció de la drogoaddicció en el disseny de processos de desvinculació així com un programa en el sistema penitenciari.

104. Establir mesures de seguiment social sobre les xarxes de reclutament i adoctrinament dels i les joves en ideologies extremistes violentes.

105. Instar a la provisió d'infraestructures d'entreteniment públiques i locals pels joves sense discriminació per realitzar activitats d'entreteniment culturals, artístiques o esportives.

OBJECTIU 7: Promoure els valors democràtics i protegir l'espai de la societat civil.

106. Garantir l'accés a la justícia de tota la població (especialment de les comunitats vulnerables) i enfortir institucions inclusives, que rendeixin comptes i siguin efectives a tots els nivells, en línia amb l'Agenda 2030 pel Desenvolupament sostenible.

107. Advocar per i donar seguiment a la provisió de serveis bàsics d'una manera no discriminatòria assegurant la transparència en l'entrega de serveis i l'extensió dels serveis de l'estat a nivell local i crear un ambient en el que pugui florir la iniciativa emprenedora i les societats puguin esdevenir més pacífiques, justes i inclusives.

Discriminatòria assegurant la transparència en l'entrega de serveis i l'extensió dels serveis de l'estat a nivell local i crear un ambient en el que pugui florir la iniciativa emprenedora i les societats puguin esdevenir més pacífiques, justes i inclusives.

108. Promoure l'espai polític per a un diàleg no violent entre tots els actors essencials per a la prevenció de l'extremisme violent. Aquest diàleg ha d'estar basat en el respecte als drets de llibertat d'expressió i de reunió. De la mateixa manera, reconèixer i protegir als grups de la societat civil no violents com a socis essencials en la creació de societats plurals i democràtiques.

109. Adoptar un enfocament local amb la finalitat de resoldre afers locals en associació amb la població. Aquestes estratègies han d'estar fermament basades en els drets humans i la responsabilitat de protegir de manera que s'eviti posar a la població civil en risc.

110. Demanar per diàlegs nacionals i regionals sobre la prevenció d'extremismes violents amb varietat d'actors que inclogui la implicació del jovent, la igualtat de gènere, la inclusió de grups marginats, el rol de les municipalitats i una difusió positiva a través de les xarxes socials i altres plataformes virtuals. Millorar el rol de la cultura i l'art per produir una cultura de diàleg.

111. Advocar per la diversificació dels fons estatals existents dedicats a la lluita contra el terrorisme i la seva assignació pressupostària a mesures preventives contra l'extremisme violent.

112. Supervisar i advocar per la creació d'institucions de seguretat de l'estat que no abusin del poder i rendeixin comptes per les violacions de drets humans.

113. Crear mecanismes de conscienciació de la societat civil sobre els seus drets, rols i responsabilitats i fer lobby davant les institucions de la comunitat internacional per adoptar mecanismes per protegir i apoderar la societat civil.

114. Millorar la cooperació de la societat civil i les autoritats locals per crear oportunitats econòmiques, culturals, polítiques i socials tant en poblacions urbanes com rurals.

115. Donar suport a la creació de plataformes globals i regionals per a la societat civil, els joves, les organitzacions de dones i els líders religiosos que els hi facilitin compartir bones pràctiques i experiències per a millorar la feina en les comunitats.

116. Promoure el gaudi de valors democràtics i drets culturals, econòmics i socials incloent iniciatives basades en els drets humans que ajudin a eliminar les condicions que condueixen a l'extremisme violent.

117. Promoure la implementació de mecanismes de justícia transicional per enfrontar les herències d'abusos de drets humans i assegurar una reparació a les víctimes.

118. Assegurar la participació social i econòmica de grups minoritaris en els seus contextos per garantir els seus drets polítics.

119. Encoratjar les associacions professionals i cíviques, sindicats i cambres de comerç per que arribin mitjançant les seves pròpies xarxes als grups marginats per encarar els desafiaments plegats a través d'un diàleg inclusiu i polítiques de consens.

OBJECTIU 8: Generar narratives alternatives en les xarxes socials i els mitjans tradicionals.

120. Dissenyar i implementar campanyes de sensibilització informant sobre l'impacte negatiu de les ideologies extremistes violentes dirigint-se a la mateixa audiència que els promotors de discursos d'odi.

121. Donar suport estratègicament i involucrar-se a la resistència civil i als moviments no violents advocant pel canvi social en front de la injustícia o la violència política i el terror. Enfortir la legitimitat dels moviments no violents actuant en conflictes violents sembla ser l'estratègia més efectiva per fer front a la injustícia, transformar els conflictes i reforçar la resiliència comunitària.

122. Contribuir al disseny i desenvolupament d'estratègies de comunicació nacional amb èmfasi a les xarxes socials dirigides als contextos locals, amb sensibilitat de gènere i basades en els estàndards internacionals de drets humans, per desafiar les narratives predominants associades a l'extremisme violent. En aquest sentit, sembla prioritari donar suport als moviments no violents actuant sota ocupació militar destacant l'exemple i context palestins com a símbol per a tota la regió.

123. Dur a terme recerca sobre la relació de l'ús d'internet i les xarxes socials pels extremistes violents i els factors que condueixen als individus a l'extremisme violent.

124. Promoure narratives alternatives que abordin els factors motrius de l'extremisme violent incloent les violacions actuals de drets humans.

125. Protegir la independència, llibertat d'opinió i expressió, pluralisme i diversitat dels mitjans de comunicació en els marcs legals nacionals.

126. Protegir a tots els periodistes assegurant la investigació immediata i profunda de les amenaces a la seva seguretat i encoratjar als periodistes a treballar plegats per desenvolupar voluntàriament formacions i codis de conducta del sector que promoguin la tolerància i el respecte. Si és necessari, oferir tota la formació necessària per consolidar la seva independència davant de qualsevol possible influència (política, religiosa, etc.).

127. Crear mecanismes de coordinació entre la societat civil i actors no estatals (periodistes, xarxes socials, etc.) per treballar en una declaració de principis per combatre el discurs d'odi.

OBJECTIU 9: Promoure l'adopció de Plans de acció nacionals, regionals i locals.

128. Advocar per l'adopció de plans d'acció nacionals, regionals i locals per prevenir l'extremisme violent i assegurar que el procés de definició i adopció inclogui espais de debat multi-actor i la participació de la societat civil.

129. Assegurar que els plans d'acció no es centrin exclusivament en l'extremisme violent sinó que considerin en el seu lloc un ampli ventall de discursos i comportaments extremistes. Les ideologies d'extrema dreta, ultranacionalistes o racistes són altres de les amenaces actuals que fomenten l'extremisme violent.

130. Advocar per limitar la participació dels actors de seguretat de l'estat en la implementació de les estratègies de prevenció i promoure el rol clau de la societat civil en termes de prevenció de l'extremisme violent.

131. Advocar per la posada en marxa d'espais de diàleg inclusius entre governs i OSC sobre totes les polítiques de prevenció de l'extremisme violent.

131. Advocar per la posada en marxa d'espais de diàleg inclusius entre governs i OSC sobre totes les polítiques de prevenció de l'extremisme violent.

OBJECTIU 10: Establir un Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent.

132. Donar suport a la creació d'un Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent (OPEV) a la regió euro-mediterrània per recolzar la implementació del Pla d'Acció sorgit de la Conferència de Barcelona. L'Observatori no seguirà dinàmiques d'estat ni donarà suport a cap guerra contra el terrorisme.

133. L'OPEV coordinarà els esforços de seguiment i implementació d'aquest pla d'acció i de les principals conclusions de la Conferència de Barcelona.

134. L'OPEV pretén ser el punt focal per a tots els signants d'aquest pla d'acció per coordinar esforços per promoure marcs polítics d'acció per a la prevenció dels extremismes violents.

135. L'OPEV garantirà la posada en marxa d'una plataforma activa de les organitzacions de la societat civil per tota la regió euro-mediterrània per afavorir esforços coordinats.

136. L'OPEV conduirà enfocaments de recerca activa per determinar els factors clau de TOTS els extremismes violents a la regió euro-mediterrània.

137. L'OPEV durà a terme anàlisis de Big Data i recerca sobre la propaganda i discursos d'odi a les xarxes socials i internet.

138. L'OPEV promourà campanyes regionals creant narratives alternatives als greuges existents a les comunitats.

139. L'OPEV advocarà pel desenvolupament i implementació de plans d'acció nacionals, regionals i locals per a la prevenció dels extremismes violents incloent a les OSC. Aquests plans han d'abastar la implicació dels i les joves, la igualtat de gènere i la inclusió de grups marginats. La participació de les OSC en el disseny dels plans nacionals d'acció s'especifica en el Pla d'Acció de les Nacions Unides per a la Prevenció de l'Extremisme Violent.

140. L'OPEV millorarà la comunicació i coordinació de la plataforma d'OSC sorgida de la Conferència de Barcelona compartint tots els elements necessaris (bones pràctiques, eines, etc.) amb la finalitat d'apoderar-les i realitzar una contribució més a la prevenció de l'extremisme violent.

141. L'OPEV identificarà les millors pràctiques de les organitzacions de la societat civil per prevenir l'extremisme violent per compartir-les i fomentar la plataforma d'OSC euro-mediterrània sorgida de la Conferència de Barcelona.

142. L'OPEV proveirà de suport tècnic (contactes, formació, etc.) a la plataforma d'OSC euro-mediterrània sorgida de la Conferència de Barcelona. Així mateix presentarà un informe anual sobre lleis antiterroristes adoptades pels estats de la regió i el seu impacte en termes de violacions de drets humans.

143. Nosaltres, les organitzacions de la societat civil i moviments de la regió euro-mediterrània signants, declarem la voluntat de respectar i contribuir a l'execució d'aquest pla d'acció adoptat el dia d'avui.

Barcelona, 30 de gener de 2017.

SOBRE L'OPEV

L'Observatori per la Prevenió de l'Extremisme Violent (OPEV) és una plataforma activa de les organitzacions de la societat civil de la regió Euro-mediterrània que vulguin aportar una contribució constructiva per la prevenció de l'extremisme violent. En vista de les lliçons apreses durant les últimes dècades i els reptes que es plantegen, aquesta plataforma coordinarà els esforços de seguiment de la posada en marxa del Pla d'Acció de la societat civil Euro-mediterrània per prevenir totes les formes de l'extremisme violent. L'OPEV no seguirà les dinàmiques estatals ni recolzarà cap guerra contra el terrorisme.

SOBRE NOVACT

International Institute for Nonviolent Action promou accions internacionals per la construcció de pau en situacions de conflicte. A través d'una xarxa global d'experts i activistes a l'Orient Mitjà, Europa, Amèrica Llatina, Àfrica i Àsia, l'Institut dona suport a moviments noviolents, treballant pel canvi i la transformació social, i desenvolupa intervencions noviolentes per protegir les comunitats vulnerables en situació de conflicte. Com a actor compromès i políticament independent, l'Institut promou accions, idees innovadores, recerca i formació per influenciar les polítiques de defensa, seguretat i política exterior a Europa i altres contextos internacionals.

Establerts al 1999, durant els últims 15 anys hem desenvolupat més de 300 projectes internacionals a petició de les parts en conflicte, tant els actors estatals com no-estatals i organitzacions i agències internacionals. La credibilitat de NOVACT es fonamenta en les seves relacions basades en el terreny. La seva tasca no tan sols és comprendre les realitats locals, sinó també oferir suport a la societat civil local i als moviments socials a través del reforç de les seves capacitats d'incidència política, la implementació de programes acadèmics i de formació no reglada en l'àmbit de la transformació social i la construcció de la pau, el monitoreo i la denúncia de les violacions de drets humans, el disseny i la implementació de processos participatius i la defensa legal de defensors de drets humans.

SOBRE LA CMODH

La idea de la CMODH va sorgir a Barcelona al juny de 2005 arrel del primer Fòrum Social Mediterrani i amb els preparatius del primer Fòrum Social Magrebí. L'acció de la CMODH s'orienta a recolzar la defensa dels Drets Humans, tant en la protecció com en la seva promoció, per tots els ciutadans i ciutadanes dels països magribins. El seu objectiu en particular és:

- + Reforçar la solidaritat i la cooperació entre els seus membres en la seva lluita per la promoció i la protecció dels drets humans.
- + Impulsar la solidaritat i la cooperació en la protecció dels defensors dels drets humans d'acord amb la declaració internacional sobre la protecció dels defensors dels drets humans.
- + Establir relacions sòlides amb les diverses associacions magribines actives en la societat civil.
- + Participar en la difusió dels valors democràtics, de tolerància, d'igualtat i de la cultura dels drets humans, així com reforçar la reconciliació i la solidaritat entre els pobles de la regió.
- + Contribuir a la defensa dels drets de les persones migrants en els països magribins i en els països de

